

Ög 55. Väversunda kyrka.

Pl. 26.

Litteratur: C. F. Nordenskjöld, Östergötlands minnesmärken (utg. av O. Frödin i Meddelanden från Östergötlands forn- och museiförening 1933–34, s. 217).

Äldre avbildningar: E. Brate, Foto (ATA).

Denna ganska välbevarade, präktiga sidohäll till en Eskilstunakista anträffades av Wiede invid kyrkogårdsmuren på kyrkans västsida men var på Brates tid framflyttad till kyrkan och stod lutad mot dess yttervägg. Nu i vapenhuset.

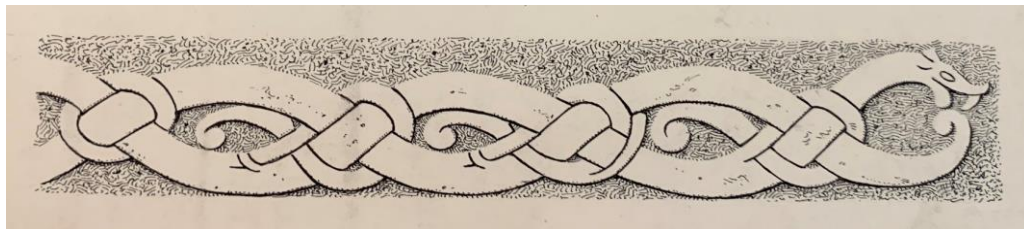

Fig. 63. Ög 55. Väversunda kyrka. Teckning O. Sörling (ATA).

Ög 56. Väversunda kyrka.

Pl. 26.

Litteratur: B. Cnattingius, Rapport till Riksantikvarien 28/4 1938, dnr 1711/38 (ATA).

Äldre avbildningar: E. Brate, Foto (ATA); B. Cnattingius, Foto a.a. (ATA).

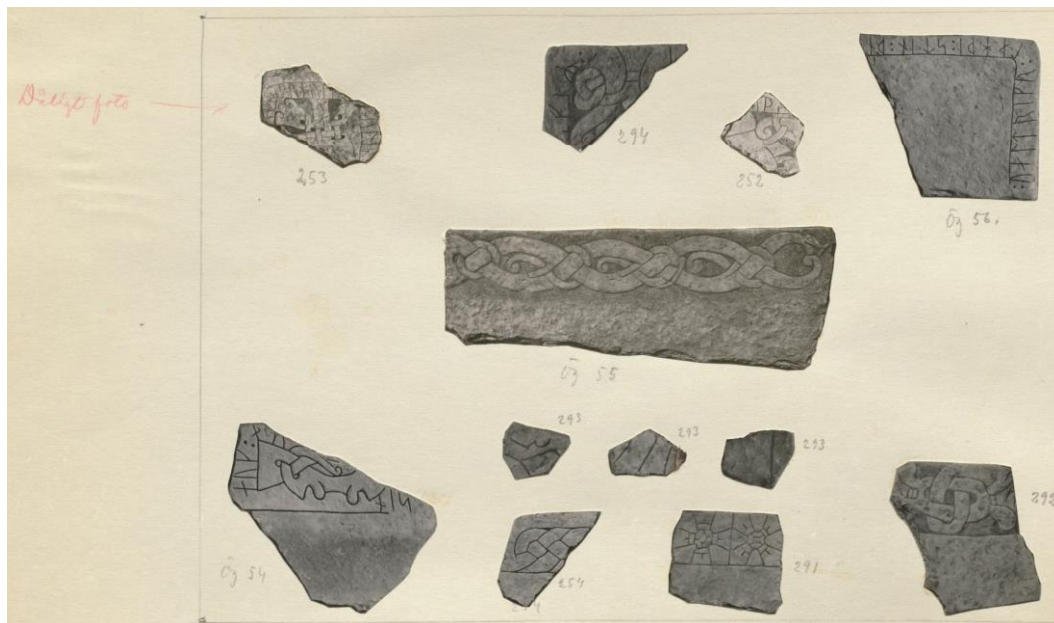
Vid grävning av en grav på kyrkogården anträffades år 1891 detta fragment av en gravhäll, som kan ha utgjort lockhäll till en sarkofag av välbekant typ men även ha varit avsedd att utan vidare ligga i markytan ovanpå graven. Nu i vapenhuset.¹²

Av inskriften är blott följande bevarat:

: ualtrikr : lahþi : stin : þi...

»Valdrik(?) lade denna sten ...»

Till läsningen: I 1 u finnes en fördjupning, som dock knappast förefaller vara avsiktligt tillkommen.

Plansch 26. Ög 54, Ög 55, Ög 56, 252, 253, 254, 291, 292, 293, 294. Väversunda kyrka. Foto Nordén 1947. [För nr 253 står »Dåligt foto». På planschen står: »Klischeras efter senare lämnad uppställning: de olika styckena större!» Jansson skriver 1947: »För små. Retuscherade nästan alla. 1947».]

¹² I Cnattingius rapport anges att stenen fanns i vapenhuset 1938 efter att ha anmälts som nyfunnen vid nedtagning av kyrkogårdsmuren juni 1937 (se O. Hasslers brev till Riksantikvarieämbetet 29/6 1937, ATA dnr 2520/37). I Cnattingius rapport nämns ytterligare ett fragment, utan runor, med måtten 24 × 25 × 6,5 cm, vilken sten som avses är oklart, men det kan vara stenen som Nordén betecknar som 54a, jämför fig. 65 och 66.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.